

32012D0115

L 52/12

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

24.2.2012.

PROVEDBENA ODLUKA KOMISIJE**od 10. veljače 2012.****o utvrđivanju pravila o prijelaznim nacionalnim planovima iz Direktive 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća o industrijskim emisijama**

(priopćena pod brojem dokumenta C(2012) 612)

(Tekst značajan za EGP)

(2012/115/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

uzimajući u obzir ugovor o funkcioniranju Europske unije,

Članak 1.**Uređaji za loženje koji se uključuju u prijelazne nacionalne planove**

uzimajući u obzir Direktivu 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 41. stavak (b),

budući da:

U skladu s detaljnim odredbama navedenima u odjeljku 1. Priloga ovoj Odluci, prijelazni nacionalni plan uključuje samo cijele uređaje za loženje na koje se odnosi poglavlj III. Direktive 2010/75/EU, uzimajući u obzir odredbe iz članka 32. stavka 1. i pravila zbrajanja iz članka 29. Direktive 2010/75/EU.

Članak 2.**Sadržaj prijelaznih nacionalnih planova**

1. Člankom 32. Direktive 2010/75/EU predviđeno je da tijekom razdoblja od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2020. države članice mogu sastavljati i provoditi prijelazne nacionalne planove koji obuhvaćaju određena postrojenja za izgaranje i emisije jedne ili više sljedećih onečišćujućih tvari iz tih postrojenja: dušikovih oksida, sumpornog dioksida i prašine. Za plinske turbine planovi obuhvaćaju samo emisije dušikovih oksida.
2. Postrojenja za izgaranje obuhvaćena prijelaznim nacionalnim planom mogu biti izuzeta od obveze poštovanja graničnih vrijednosti emisija iz članka 30. stavka 2. Direktive 2010/75/EU za onečišćujuće tvari na koje se plan primjenjuje ili, prema potrebi, od obveze poštovanja stupnjeva odsupporavanja iz članka 31. Direktive 2010/75/EU.
3. Da bi se osigurala ujednačena provedba članka 32. Direktive 2010/75/EU, treba donijeti provedbena pravila.
4. Mjere predviđene ovom Odlukom u skladu su s mišljenjem odbora osnovanoga u skladu s člankom 75. stavkom 1. Direktive 2010/75/EU,

Osim toga, prijelazni nacionalni plan sadrži sljedeće informacije:

- (a) popis svih uređaja za loženje obuhvaćenih planom, uključujući sve relevantne informacije o njihovim radnim karakteristikama;
- (b) izračunani doprinos svakog pojedinog uređaja za loženje nacionalnim emisijskim kvotama za 2016. i 2019.;
- (c) tablica s utvrđenim nacionalnim emisijskim kvotama za svaku od onečišćujućih tvari obuhvaćenih planom za godine 2016., 2017., 2018. i 2019. i za prvo polugodište 2020. godine;
- (d) detalji izračuna tih nacionalnih emisijskih kvota.

Osim toga, prijelazni nacionalni plan sadrži sljedeće informacije:

- (a) opis načina praćenja provedbe plana i izvješćivanja Komisije o njegovoj provedbi;

⁽¹⁾ SL L 334, 17.12.2010., str. 17.

(b) popis mjera koje se primjenjuju kako bi se osiguralo da sva postrojenja za izgaranje koja su uključena u plan najkasnije 1. srpnja 2020. ispunjavaju obvezu poštivanja primjenjivih emisijskih kvota iz Priloga V. Direktivi 2010/75/EU.

2. Za potrebe stavka 1. prvoga podstavka točke (a) države članice koriste obrazac predviđen u tablici A.1 u Dodatku A Prilogu ovoj Odluci.

Za potrebe stavka 1. prvoga podstavka točke (c) države članice koriste obrazac predviđen u tablici B.3 u Dodatku B Prilogu ovoj Odluci.

Članak 3.

Utvrđivanje emisijskih kvota u prijelaznim nacionalnim planovima

1. Za potrebe članka 32. stavka 3. Direktive 2010/75/EU emisijske kvote izračunavaju se u skladu s metodama utvrđenima u odjeljku 3. Priloga ovoj Odluci.

2. Države članice koriste obrazac utvrđen u tablici B.1 u Dodatku B Prilogu ovoj Odluci za prikaz relevantnih emisijskih kvota i minimalnih stupnjeva odsumporavanja, izračunanih doprinosa svakog uređaja za loženje emisijskim kvotama za 2016. i ukupnih emisijskih kvota za 2016.

U sljedećim slučajevima države članice u stupcu obrasca pod nazivom „Komentari“ navode dodatne informacije o emisijskim kvotama korištenim za izračun:

(a) ako su primijenjene emisijske kvote navedene u napomenama uz tablice C.1 i C.2 u Dodatku C Prilogu ovoj Odluci;

(b) ako uređaji koriste više vrsta goriva ili se sastoje od kombinacije više vrsta uređaja.

3. Države članice za prikaz relevantnih emisijskih kvota i minimalnih stupnjeva odsumporavanja, izračunanih doprinosa svakog uređaja za loženje emisijskim kvotama za 2019. i ukupnih emisijskih kvota za 2019. koriste obrazac iz Tablice B.2 u Dodatku B Prilogu ovoj Odluci.

U sljedećim slučajevima države članice u stupcu obrasca pod nazivom „komentari“ navode dodatne informacije o emisijskim kvotama korištenim za izračun:

(a) ako su primijenjene emisijske kvote navedene u napomenama uz tablice D.1 i D.2 u Dodatku C Prilogu ovoj Odluci;

(b) ako uređaji koriste više vrsta goriva ili se sastoje od kombinacije više vrsta postrojenja.

Članak 4.

Provjeda prijelaznog nacionalnog plana

U skladu s člankom 32. stavkom 5. drugim i trećim podstavkom Direktive 2010/75/EU, država članica može provoditi svoj prijelazni nacionalni plan samo ako ga prihvati Komisija.

Članak 5.

Naknadne izmjene prijelaznog nacionalnog plana

1. Države članice uspostavljaju mehanizam koji omogućuje utvrđivanje svih relevantnih izmjena u uređaju za loženje, koje su obuhvaćene prijelaznim nacionalnim planom koji može utjecati na primjenjive emisijske kvote.

2. U smislu članka 32. stavka 6. Direktive 2010/75/EU, države članice izvješćuju Komisiju o svim naknadnim promjenama plana koje utječu na primjenjive gornje granice emisija, u skladu s odjeljkom 4. Priloga ovoj Odluci.

Članak 6.

Praćenje sukladnosti, korektivne radnje i izvješćivanje Komisije

1. U smislu članka 32. stavka 4. Direktive 2010/75/EU, nadležna tijela prate emisije dušikovih oksida, sumpornog dioksida i prašine iz svakoga uređaja za loženje obuhvaćenog prijelaznim nacionalnim planom, provjeravajući podatke koje operatori uređaja za loženje navedu na temelju praćenja ili izračuna.

2. Države članice osiguravaju da emisije dušikovih oksida, sumpornog dioksida i prašine iz uređaja za loženje obuhvaćenih prijelaznim nacionalnim planom budu ograničene na razinu koja omogućuje sukladnost s emisijskim kvotama. U slučajevima kad postoji rizik od nesukladnosti s emisijskim kvotama, države članice poduzimaju potrebne mjere za sprečavanje emisija koje prelaze te gornje granice.

3. Države članice koje provode prijelazni nacionalni plan svake godine unutar razdoblja od 12 mjeseci, dostavljaju Komisiji podatke o pojedinačnim uređajima za loženje iz članka 72. stavka 3. Direktive 2010/75/EU za uređaje za loženje obuhvaćene planom.

Članak 7.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. veljače 2012.

Za Komisiju

Janez POTOČNIK

Član Komisije

PRILOG

1. Uređaji za loženje koji se uključuju u prijelazni nacionalni plan

Dijelovi uređaja za loženje (npr. jedan ili više jedinica za loženje koje su priključene na zajednički dimnjak s drugim jedinicama ili koji su u situaciji kako je prikazana u članku 29. stavku 2. Direktive 2010/75/EU) nisu obuhvaćena prijelaznim nacionalnim planom⁽¹⁾.

Za potrebe druge alineje u točki (b) članku 32. stavku 1. Direktive 2010/75/EU, uređaji za loženje koja podlježu toj odredbi uključuju i uređaje kojima ne upravlja operator rafinerije, ali su smještena unutar rafinerije i koriste goriva navedena u toj točki.

Uređaji za loženje na koje će se bilo kada tijekom primjene prijelaznog nacionalnog plana odnositi odredbe poglavlja IV. Direktive 2010/75/EU, o uređajima za spaljivanje otpada i uređajima za suspaljivanje otpada, ne uključuju se u prijelazni nacionalni plan.

2. Podaci o uređaju za loženje koji se uključuju u prijelazni nacionalni plan

Prijelazni nacionalni plan uključuje popis svih uređaja za loženje na koje se odnosi i sve podatke o tim uređajima korištene za izračunavanje emisijskih kvota.

Za svaki uređaj treba navesti podatke koji se odnose na ukupnu nazivnu ulaznu toplinsku snagu, korištena goriva i radne karakteristike svakog uređaja za izgaranje tijekom razdoblja provedbe prijelaznog nacionalnog plana.

U prijelaznom nacionalnom planu za svaki uređaj za loženje koji je njime obuhvaćeno minimalno treba navesti sljedeće podatke:

1. Naziv i lokaciju uređaja za loženje⁽²⁾;
2. Datum izdavanja prve dozvole za dotični uređaj za loženje;
3. Datum podnošenja zahtjeva za prvu dozvolu za uređaj za loženje, zajedno s datumom kad je uređaj za loženje prvi put pušten u rad.

Napomena: Ove se informacije traže samo u slučaju ako je uređaj za loženje prvu dozvolu dobio nakon 27. studenoga 2002. i da je pušten u rad najkasnije do 27. studenoga 2003.;

4. Svako povećanje od najmanje 50 MW ukupne nazivne ulazne toplinske snage izvršeno između 27. studenoga 2002. i 31. prosinca 2010. (navesti dodani kapacitet u MW)⁽³⁾;
5. Ukupnu nazivnu ulaznu toplinsku snagu (MW) svakog uređaja za loženje na dan 31. prosinca 2010.;
6. Prosječni godišnji broj radnih sati⁽⁴⁾ svakog uređaja za loženje tijekom razdoblja 2001.-2010.

Napomena: Ove se informacije traže samo u slučajevima kad se za izračun doprinosa predmetnog uređaja za loženje emisijskim kvotama koriste granične vrijednosti specifičnih emisija za uređaje za loženje koji rade manje od 1 500 sati godišnje;

7. Onečišćujuće tvari (ako ih ima) za koje predmetni uređaj za loženje nije obuhvaćen prijelaznim nacionalnim planom (ako postoji)⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Isto se pravilo primjenjuje u vezi s člancima 33., 34. i 35. Direktive 2010/75/EU. Iz toga proizlazi da jedan dio nekog uređaja za loženje ne može biti obuhvaćen odredbama članaka 33., 34. i 35., dok bi drugi dio (ili dijelovi) tog uređaja bio uključen u prijelazni nacionalni plan.

⁽²⁾ Kako je navedeno u katastrima emisija pripremljenima u skladu s Direktivom 2001/80/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz velikih uređaja za loženje (SL L 309, 27.11.2001., str. 1.).

⁽³⁾ Te su informacije potrebne za određivanje relevantnih graničnih vrijednosti emisija na dan 1. siječnja 2016., kako je utvrđeno u članku 10. Direktive 2001/80/EZ.

⁽⁴⁾ „Radni sati“ znači vrijeme, izraženo u satima, tijekom kojega uređaj za loženje u cijelosti ili djelomično radi i ispušta emisije u zrak, osim vremena uključivanja i isključivanja.

⁽⁵⁾ Na primjer, plinske turbine mogu prijelaznim nacionalnim planom biti obuhvaćene samo s obzirom na emisije NO_x. Drugi uređaji mogu biti obuhvaćeni prijelaznim nacionalnim planom za neke onečišćujuće tvari, dok za druge onečišćujuće tvari moraju poštovati granične vrijednosti emisija iz Priloga V. Direktivi 2010/75/EU.

8. Prosječna godišnja količina utrošenoga goriva (TJ/godina) tijekom razdoblja 2001.-2010., raščlanjena na 6 vrsta goriva: kameni ugljen, lignit, biomasa, druga kruta goriva, tekuća goriva, plinska goriva (¹);

9. Prosječni godišnji protok otpadnih plinova ($\text{Nm}^3/\text{godina}$) tijekom razdoblja 2001.-2010. (²)

Napomena 1.: Kad se radi o uređajima za loženje u kojima se koriste različite vrste goriva i/ili koji se sastoje od različitih vrsta uređaja, treba navesti protok otpadnih plinova za svaku vrstu goriva i/ili svaku vrstu uređaja za loženje zasebno (³).

Napomena 2.: Ako se protok otpadnih plinova izračunava iz količine potrošenoga goriva (a ne na temelju stvarnog praćenog protoka otpadnih plinova), treba navesti faktor (ili faktore ako se radi o različitim gorivima ili različitim vrstama uređaja za loženje) koji je bio korišten za izračun (Nm^3/GJ);

10. Prosječna količina sumpora unesenog preko korištenih domaćih krutih goriva (⁴) (tona S/godina) tijekom razdoblja 2001.-2010.;

Napomena: Te se informacije traže samo u slučajevima kad uređaj za loženje koristi domaća kruta goriva i kad se za izračunavanje doprinosa uređaja za loženje emisijskoj kvoti za sumporni dioksid (za 2016. i/ili 2019.) primjenjuje minimalna stopa odsumporavanja.

U slučajevima kad su plinske turbine ili plinski motori postrojenja za izgaranje na koja se odnosi prijelazni nacionalni plan, u njemu to treba posebno navesti.

3. Određivanje emisijskih kvota

3.1. Metoda izračunavanja doprinosa pojedinačnih uređaja emisijskim kvotama za 2016. i 2019.

3.1.1. Općeniti primjer

Za utvrđivanje primjenjivih emisijskih kvota za neku onečišćujuću tvar za godine 2016. i 2019., doprinos svakog uređaja za loženje izražen u tonama na godinu (tpa) računa se pomoću sljedeće formule:

$$\text{Doprinos gornjoj granici (tpa)} = \text{protok otpadnih plinova } (\text{Nm}^3\text{pa}) \times \text{GVE } (\text{mg}/\text{Nm}^3) \times 1,0 \times 10^{-9}$$

gdje je:

— „Protok otpadnih plinova“ je prosječni volumetrijski protok otpadnih plinova za razdoblje 2001.-2010., izražen u kubičnim metrima na godinu (Nm^3pa). Izražen je pri standardnoj temperaturi (273 K) i tlaku (101,3 kPa), pri relevantnom referentnom sadržaju kisika (tj. istom onom koji je korišten za graničnu vrijednost emisija (GVE)) i nakon korekcije za sadržaj vodene pare,

— „GVE“ je relevantna emisijska kvota za predmetnu onečišćujuću tvar, izražena u mg/Nm^3 , pod pretpostavkom da je volumni sadržaj u otpadnom plinu 6 % kad se radi o krutim gorivima, 3 % kad se radi o tekućim i plinskim gorivima (za postrojenja za izgaranje koja nisu plinske turbine ili plinski motori) i 15 % kad se radi o plinskim turbinama i plinskim motorima.

Pojedinosti o načinu utvrđivanja graničnih vrijednosti emisija za izračun emisijskih kvota za 2016. i 2019. navedene su u odjeljcima 3.2. i 3.3.

3.1.2. Poseban slučaj uređaja koji sagorijevaju različite vrste goriva i/ili se sastoje od različitih vrsta uređaja

Jednadžba iz odjeljka 3.1.1. ne može se koristiti za uređaje za loženje koji su u razdoblju 2001.-2010. sagorijevali različite vrste goriva (istodobno ili ne) ili se sastoje od različitih vrsta uređaja.

(¹) Za uređaje za loženje koji su u bilo kojem trenutku tijekom razdoblja 2001.-2010. bili korišteni za spaljivanje otpada (osim otpada koji prema definiciji iz članka 3. stavka 31. točke (b) Direktive 2010/75/EU spada u „biomasu“ i zbog toga je obuhvaćen Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2000. o spaljivanju otpada (SL L 332, 28.12.2000., str. 91.)), količina otpada spaljenog tijekom tog razdoblja ne uključuje se u tu točku.

(²) Vidjeti odjeljak 3.1.1. ovog Priloga o primjenjivim referentnim uvjetima.

(³) Vidjeti odjeljak 3.1.2. ovog Priloga.

(⁴) „Domaće kruto gorivo“ znači prirodno nastalo kruto gorivo koje se koristi u uređaju za loženje posebno namijenjenom za to gorivo i koje se vadi lokalno.

Za izračun doprinosa tih uređaja za loženje emisijskim kvotama treba primjenjivati različite granične vrijednosti emisija i/ili referentnih uvjeta. Zato se koristi sljedeća metoda.

$$\text{Doprinos gornjoj granici (tpa)} = \Sigma [\text{protok otpadnih plinova (Nm}^3\text{pa)} \times \text{GVE (mg/Nm}^3\text{)} \times 1,0 \times 10^{-9}]$$

Ova jednadžba podrazumijeva da se za svaku vrstu goriva korištenog u razdoblju 2001.-2010. prosječna godišnja količina otpadnog plina (Nm^3 na godinu) množi s relevantnom graničnom vrijednošću emisija (koja odgovara ukupnoj nazivnoj ulaznoj toplinskoj snazi cijelog uređaja za loženje). Dobiveni se umnošci zatim zbrajaju za sve korištene vrste goriva.

Za svaku vrstu goriva treba osigurati da pomnožena količina otpadnog plina i granična vrijednost emisija budu izražene pri jednakom referentnom sadržaju kisika.

Isti se pristup primjenjuje ako se u razdoblju 2001.-2010., uzimajući u obzir članak 29. stavke 1. i 2. Direktive 2010/75/EU, jedan uređaj za loženje sastojao od kombinacije različitih vrsta uređaja. Ilustrativni primjeri su:

- jedna ili više plinskih turbina u kombinaciji s jednom ili više vrsta uređaja za loženje,
- jedan ili više plinskih motora u kombinaciji s jednom ili više vrsta uređaja za loženje.

3.1.3. Minimalni stupanj odsumporavanja (MSO)

Jednadžba iz odjeljka 3.1.1. ne može se koristiti za uređaje za loženje koji sagorijevaju domaća kruta goriva ⁽¹⁾ i koji zbog karakteristika tih goriva ne mogu ispuniti uvjete u pogledu relevantnih graničnih vrijednosti emisija koje su za sumporni dioksid utvrđene u Direktivi 2010/75/EU.

Za takve se uređaje pri izračunu njihovog doprinosa emisijskoj kvoti primjenjivoj za sumporni dioksid umjesto graničnih vrijednosti emisija mogu koristiti odgovarajući minimalni stupnjevi odsumporavanja ⁽²⁾.

U tom se slučaju doprinos uređaja za loženje emisijskoj kvoti sumpornog dioksida izražen u tonama na godinu (tpa) izračunava pomoću sljedeće jednadžbe:

$$\text{Doprinos gornjoj granici SO}_2 \text{ (tpa)} = \text{unos sumpora (tpa)} \times (1 - (\text{MSO}/100)) \times 2$$

gdje je:

- „Unos sumpora“ je prosječna godišnja količina sumpora (S), izražena u tonama na godinu, sadržana u domaćem krutom gorivu koje je korišteno u uređaju za loženje u razdoblju 2001.-2010.,
- „MSO“ je odgovarajući minimalni stupanj odsumporavanja, izražen u postotku.

Pojedinosti o načinu utvrđivanja relevantnog minimalnog stupnja odsumporavanja za izračun emisijskih kvota za 2016. i 2019. za sumporni dioksid navedene su u odjeljcima 3.2 i 3.3.

3.2. Relevantne granične vrijednosti emisija i minimalni stupnjevi odsumporavanja za izračunavanje emisijskih kvota za 2016.

U skladu s člankom 32. stavkom 3. Direktive 2010/75/EU, emisijska(-e) kvota(-e) za godinu 2016. izračunava(ju) se na temelju relevantnih graničnih vrijednosti emisija iz priloga III. do VII. Direktivi 2001/80/EZ ili, prema potrebi, na temelju minimalnog stupnja odsumporavanja iz Priloga III. Direktivi 2001/80/EZ. Tako se izračun emisijskih kvota za 2016. temelji na relevantnim graničnim vrijednostima emisija i MSO-u, koji bi u skladu s Direktivom 2001/80/EZ za predmetni uređaj za loženje bili primjenjivi 1. siječnja 2016., uzimajući u obzir sljedeće odredbe ⁽³⁾.

⁽¹⁾ To vrijedi za uređaje za loženje koji su u razdoblju 2001.-2010. sagorijevali domaća kruta goriva.

⁽²⁾ „Stupanj odsumporavanja“ znači omjer količine sumpora koju uređaj za loženje u zadanom vremenskom razdoblju ne emitira u zrak u odnosu na količinu sumpora koja je sadržana u krutom gorivu koje se unosi u uređaj za loženje i koje se koristi u uređaju u istom vremenskom razdoblju.

⁽³⁾ Uključivanje postrojenja u nacionalni plan smanjivanja emisija u skladu s člankom 4. stavkom 6. Direktive 2001/80/EZ ne utječe na relevantne granične vrijednosti emisija za izračunavanje emisijskih kvota.

Granične vrijednosti emisija i MSO utvrđuju se na temelju ukupne nazivne ulazne toplinske snage cijelog uređaja za loženje na dan 31. prosinca 2010., vrste(-a) korištenoga goriva i prosječnoga godišnjeg broja radnih sati u razdoblju 2001.-2010. Ako je u razdoblju između 27. studenoga 2002. i 31. prosinca 2010. snaga uređaja za loženje bila povećana za najmanje 50 MW, primjenjuju se pravila za izračunavanje relevantnih graničnih vrijednosti emisija iz članka 10. Direktive 2001/80/EZ.

Za sve plinske turbine obuhvaćene prijelaznim nacionalnim planom primjenjuje se relevantna granična vrijednost emisija za dušikove okside iz dijela B Priloga VI. Direktivi 2001/80/EZ, bez obzira na članak 2. stavak 7. točka (j) Direktive 2001/80/EZ.

Budući da Direktivom 2001/80/EZ nisu utvrđene granične vrijednosti emisija za plinske motore, primjenjuje se relevantna granična vrijednost emisija za dušikove okside iz dijela 1. Priloga V. Direktivi 2010/75/EU.

Za uređaje za loženje koji su u razdoblju 2001.-2010. koristili različite vrste goriva, relevantne granične vrijednosti emisija navode se za svako pojedino gorivo. U odjeljku 3.1.2. navedene su pojedinosti o metodi koja se koristi za izračun doprinosa svakog od tih uređaja emisijskim kvotama.

Direktivom 2001/80/EZ dopušta se da se u određenim uređajima za loženje koji rade manje od 1 500 sati (kao pomicni projekti tijekom razdoblja od 5 godina) poštuju manje stroge granične vrijednosti emisija. Njih se može koristiti samo za izračunavanje doprinosa pojedinačnih uređaja emisijskoj kvoti za 2016. ako prosječni broj radnih sati doličnog postrojenja u razdoblju 2001.-2010. iznosi manje od 1 500 sati godišnje.

Pregled relevantnih graničnih vrijednosti emisija kako su utvrđene u prilozima III. do VII. Direktivi 2001/80/EZ i relevantnih MSO-a utvrđenih u Prilogu III. Direktivi 2001/80/EZ dan je u tablicama C.1, C.2 i C.3 u Dodatku C ovom Prilogu (1).

3.3. Relevantne granične vrijednosti emisija i minimalni stupnjevi odsumporavanja za izračunavanje emisijskih kvota za 2019.

U skladu s člankom 32. stavkom 3. Direktive 2010/75/EU, emisijske kvote za godinu 2019. izračunavaju se na temelju relevantnih graničnih vrijednosti emisija iz dijela 1. Priloga V. Direktivi 2010/75/EU ili, prema potrebi, na temelju relativnih stupnjeva odsumporavanja iz dijela 5. Priloga V. Direktivi 2010/75/EU. Tako se izračun gornjih granica emisija za 2019. temelji na relevantnim graničnim vrijednostima emisija i MSO-u, koji bi u skladu s Direktivom 2010/75/EU za predmetni uređaj za loženje bili primjenjivi 1. siječnja 2019.

Granične vrijednosti emisija i MSO utvrđuju se na temelju ukupne nazivne ulazne toplinske snage cijelog uređaja za loženje na dan 31. prosinca 2010., vrste(-a) korištenoga goriva i prosječnoga godišnjeg broja radnih sati u razdoblju 2001.-2010.

Pregled relevantnih graničnih vrijednosti emisija kako su utvrđene u dijelu 1. Priloga V. Direktivi 2010/75/EU i relevantnih MSO-a utvrđenih u dijelu 5. Priloga V. Direktivi 2010/75/EU dan je u tablicama D.1, D.2 i D.3 u Dodatku D ovom Prilogu.

Za uređaje za loženje koji su u razdoblju 2001.-2010. koristili različite vrste goriva, relevantne granične vrijednosti emisija navode se za svako pojedino gorivo. U odjeljku 3.1.2. navedene su pojedinosti o metodi koja se koristi za izračun doprinosa svakoga od tih uređaja emisijskim kvotama.

Direktivom 2010/75/EU dopušta se da se u određenim uređajima za loženje koji rade manje od 1 500 sati (kao pomicni projekti u razdoblju od 5 godina) poštuju manje stroge granične vrijednosti emisija. Njih se može koristiti samo za izračunavanje doprinosa pojedinačnih uređaja emisijskim kvotama za 2019. ako prosječni broj radnih sati doličnog postrojenja u razdoblju 2001.-2010. iznosi manje od 1 500 sati godišnje.

3.4. Izračunavanje emisijskih kvota

3.4.1. Izračunavanje emisijskih kvota za godine 2016. i 2019.

Za godine 2016. i 2019., ukupne emisijske kvote po onečišćujućoj tvari utvrđuju se zbrajanjem doprinosa svakog pojedinačnog postrojenja odgovarajućim emisijskim kvotama:

$$\text{gornja granica 2016. (tpa)} = \Sigma [\text{doprinos pojedinačnog postrojenja gornjoj granici za 2016.}]$$

$$\text{gornja granica 2019. (tpa)} = \Sigma [\text{doprinos pojedinačnog postrojenja gornjoj granici za 2016.}]$$

(1) Ovaj pregled nije potpun. Ponajprije on ne obuhvaća situacije kad je između 27. studenoga 2002. i 31. prosinca 2010. snaga uređaja za loženje bila povećana za najmanje 50 MW, u kojem su slučaju isto tako relevantne granične vrijednosti emisija koje su navedene u dijelovima B priloga III. do VII. Direktivi 2001/80/EZ (primjena članka 10. Direktive 2001/80/EZ).

3.4.2. Izračunavanje gornjih granica emisija za godine 2017., 2018. i 2020.

Gornje granice za godinu 2017. (gornja granica 2017.) računa se pomoću sljedeće formule:

$$\text{gornja granica2017} = \text{gornja granica2016} - \frac{(\text{gornja granica2016} - \text{gornja granica2019})}{3}$$

Gornje granice za godinu 2018. (gornja granica 2018.) računa se pomoću sljedeće formule:

$$\text{gornja granica2018} = \text{gornja granica2016} - \frac{2 * (\text{gornja granica2016} - \text{gornja granica2019})}{3}$$

Gornje granice za prvo polugodište 2020. (gornja granica 2020.) jednake su polovini gornjih granica za 2019.

$$\text{gornja granica2020} = \frac{\text{gornja granica2019}}{2}$$

4. Naknadne izmjene prijelaznih nacionalnih planova

Države članice obavješćuju Komisiju najmanje o sljedećem:

- (a) uređajima za loženje za koje je odabrana mogućnost odstupanja s ograničenim trajanjem u skladu s člankom 33. Direktive 2010/75/EU;

Napomena: Dok su države članice dužne svoje prijelazne planove dostaviti Komisiji najkasnije 1. siječnja 2013., operatori trebaju do 1. siječnja 2014. obavijestiti nadležno tijelo žele li iskoristiti mogućnost odstupanja s ograničenim trajanjem. Tako neki uređaj za loženje može u početku biti uključeno u prijelazni nacionalni plan koji je Komisiji podnesen prije nego se na njega počne primjenjivati odstupanje s ograničenim trajanjem. Kad operator uređaja za loženje obavijesti nadležno tijelo o svojoj odluci da iskoristi mogućnost odstupanja s ograničenim trajanjem, predmetni uređaj za loženje mora biti isključen iz prijelaznog nacionalnog plana. Doprinosi primjenjivim emisijskim kvotama svakog uređaja za loženje na koji bi se odnosio članak 33. Direktive 2010/75/EU moraju se zatim odbiti od emisijskih kvota kako su izračunane u posljednjoj prihvaćenoj verziji prijelaznog nacionalnog plana (ili ako takav plan nije bio prihvaćen, kako su izračunane u posljednjoj verziji prijelaznog nacionalnog plana dostavljenog Komisiji);

- (b) uređaji za loženje koji su zatvoreni (tj. oni uređaji koji su definitivno prestali s radom) ili čija je ukupna nazivna toplinska snaga smanjena na manje od 50 MW;

- (c) uređaji za loženje u kojima se nakon 31. prosinca 2015. započne suspaljivati otpad i na koje se stoga primjenjuje poglavljje IV. Direktive 2010/75/EU.

Napomena: Kako je spomenuto u članku 32. stavku 3. Direktive 2010/75/EU, ako se neki uređaj koji je uključen u prijelazni nacionalni plan zatvori ili više ne spada u područje primjene poglavlja III. Direktive 2010/75/EU, to ne smije rezultirati u povećanju ukupnih godišnjih emisija iz ostalih uređaja obuhvaćenih prijelaznim nacionalnim planom.

Za potrebe članka 32. stavka 6. Direktive 2010/75/EU, države članice nisu obvezne Komisiji dostavljati sljedeće informacije, budući da naknadne promjene na koje se one odnose ne bi smjele utjecati na primjenjive emisijske kvote:

- smanjenje ili povećanje ukupne nazivne ulazne toplinske snage nakon 31. prosinca 2010. (osim smanjenja na manje od 50 MW),
- smanjenje ili povećanje broja godišnjih radnih sati nakon 2010.,
- promjena vezana za korišteno gorivo (vrsta, količina) nakon 2010. godine (osim prelaska na sagorijevanje otpada, što bi taj uređaj okvalificiralo kao uređaj za suspaljivanje otpada i uzrokovalo njegovo isključenje iz prijelaznog nacionalnog plana).

Promjene koje utječu na naziv uređaja (npr. radi promjene operatora) prijavljuju se putem katastara emisija koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 6. stavkom 3. ove Odluke i člankom 72. stavkom 3. Direktive 2010/75/EU.

Dodatak A

Tablica A.1

Obrazac za popis uređaja za loženje koji se uključuju u prijelazni nacionalni plan

A	B	C	D			E	F	G	H
Broj	Naziv uređaja	Lokacija uređaja (adresa)	Datum podnošenja zahtjeva za prvu dozvolu za uređaj i datum na koji je uređaj prvi put pušten u rad	ILI Datum izdavanja prve dozvole za uređaj	Svako povećanje za najmanje 50 MW ukupne nazivne ulazne toplinske snage uređaja za loženje izvršeno između 27. studenoga i 31. prosinca 2010. (ukupno povećanje u MW)	Ukupna nazivna ulazna toplinska snaga na dan 31. prosinca 2010. (MW)	Godišnji broj radnih sati (prosjek 2001.-2010.)	Onečišćujuća(-e) tvar(i) (SO_2 , NO_x , prašina) za koju(-e) predmetni uređaj NIJE obuhvaćen prijelaznim nacionalnim planom	

A	I	J			K	L		M
Broj	Navesti je li uređaj plinska turbina ili plinski motor	Godišnja količina korištenoga goriva (prosjek 2001.-2010.) (TJ/godina)			Prosječni godišnji protok otpadnih plinova (prosjek 2001.-2010.) (Nm ³ /godina)	Godišnja količina S unesenoga u uređaj za loženje preko korištenih domaćih krutih goriva (prosjek 2001.-2010.) (tpa)		Faktor(i) konverzije korišten(i) u slučajevima kad je protok otpadnih plinova izračunan iz unosa goriva (po vrsti goriva) (Nm ³ /GJ)
		kameni ugljen	lignite	biomasa	druga kruta goriva	tekuća goriva	plinska goriva	

*Dodatak B**Tablica B.1***Obrazac za izračunavanje emisijskih kvota za 2016.**

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Broj	Naziv	Referentni sadržaj kisika (%)	Relevantni GVE za SO ₂ (mg/Nm ³)	Relevantni stupanj odsumporavanja (gdje je primjereno)	Doprinos uređaja gornjoj granici za SO ₂ za 2016. (tpa)	Relevantni GVE za NO _x (mg/Nm ³)	Doprinos uređaja gornjoj granici za NO _x za 2016. (tpa)	Relevantni GVE za prašinu (mg/Nm ³)	Doprinos uređaja gornjoj granici za prašinu za 2016. (tpa)	Primjedbe
(Podaci za pojedinačne uređaje)										
ZBROJ					UKUPNA GORNJA GRANICA ZA SO ₂		UKUPNA GORNJA GRANICA ZA NO _x		UKUPNA GORNJA GRANICA ZA PRAŠINU	

*Tablica B.2***Obrazac za izračunavanje emisijskih kvota za 2019.**

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Broj	Naziv	Referentni sadržaj kisika (%)	Relevantni GVE za SO ₂ (mg/Nm ³)	Relevantni stupanj odsumporavanja (gdje je primjenjivo)	Doprinos uređaja gornjoj granici za SO ₂ za 2019. (tpa)	Relevantni GVE za NO _x (mg/Nm ³)	Doprinos uređaja gornjoj granici za NO _x za 2019. (tpa)	Relevantni GVE za prašinu (mg/Nm ³)	Doprinos uređaja gornjoj granici za prašinu za 2019. (tpa)	Primjedbe
(Podaci za pojedinačne uređaje)										
ZBROJ					UKUPNA GORNJA GRANICA ZA SO ₂		UKUPNA GORNJA GRANICA ZA NO _x		UKUPNA GORNJA GRANICA ZA PRAŠINU	

*Tablica B.3***Pregled emisijskih kvota**

(tona godišnje)

	2016.	2017.	2018.	2019.	2020. (1. siječnja -30. lipnja)
SO ₂					
NO _x					
Prašina					

Dodatak C

Tablica C.1

Granične vrijednosti emisija za izračun pojedinačnih doprinosova emisijskim kvotama za 2016. za uređaje za loženje koji nisu plinske turbine i plinski motori

Onečišćujuća tvar	Vrsta goriva	GVE (mg/Nm ³)			
		50-100 MW	> 100-300 MW	> 300-500 MW	> 500 MW
SO ₂	Kruta	2 000	2 000 do 400 (linearna skala) (napomena 1.)		400
	Tekuća	1 700		1 700 do 400 (linearna skala)	400
	Plinska	35 općenito 5 za ukapljeni plin 800 za plin iz koksnih peći i plin iz visokih peći			
NO _x (napomena 6.)	Kruta (napomena 2.)	600			200 (napomena 3.)
	Tekuća	450			400
	Plinska	300			200
Prašina	Kruta	100			50 (napomena 4.)
	Tekuća	50 (napomena 5.)			
	Plinska	5 općenito 10 plin iz visokih peći 50 za plinove iz industrije čelika koji se mogu koristiti drugdje			

Referentni sadržaj kisika je 6 % za kruta goriva i 3 % za tekuća i plinska goriva.

Napomene:

1. 800 mg/Nm³ za uređaje nazivne ulazne toplinske snage veće od ili jednake 400 MW, koji ne rade više od 1 500 sati godišnje.
2. 1 200 mg/Nm³ za uređaje koji su tijekom 12-mjesečnog razdoblja koje je završilo 1. siječnja 2001. radili i još uvijek rade na kruta goriva s udjelom hlapivih spojeva < 10 %.
3. 450 mg/Nm³ za uređaje koji ne rade više od 1 500 sati godišnje.
4. 100 mg/Nm³ za uređaje za koje je originalna građevinska dozvola ili, u nedostatku takvog postupka, originalna dozvola za rad izdana prije 1. srpnja 1987. i koji sagorijevaju kruta goriva čija je toplinska vrijednost manja od 5 800 kJ/kg, maseni udio vlage > 45 %, kombinirani maseni udio vlage i pepela > 60 % i udio kalcijevog oksida > 10 %.
5. 100 mg/Nm³ za uređaje nazivne ulazne toplinske snage manje od 500 MW koji sagorijevaju tekuće gorivo s udjelom pepela > 0,06 %.
6. Za uređaje koji se nalaze u francuskim prekomorskim departmanima, na Azorima, Madeiri ili Kanarskim otocima, primjenjuju se sljedeći GVE-i: kruta goriva općenito: 650 mg/Nm³; kruta goriva s < 10 % hlapivih spojeva: 1 300 mg/Nm³; tekuća goriva: 450 mg/Nm³; plinska goriva: 350 mg/Nm³.

Tablica C.2

**Granične vrijednosti emisija relevantne za izračun pojedinačnih doprinosa emisijskim kvotama za godinu 2016.
za NO_x za plinske turbine i plinske motore**

	GVE za NO _x (mg/Nm ³)
Plinski motori (koji sagorijevaju plinska goriva)	100
Plinske turbine (uključujući plinske turbine s kombiniranim ciklusom (CCGT) koje sagorijevaju sljedeća goriva:	
Zemni plin (napomena 1.)	50 (napomene 2. i 3.)
Plinska goriva osim zemnog plina	120
Laki i srednji destilati	120

Referentni sadržaj kisika je 15 %.

Napomene:

1. Prirodni metan s (volumnim) udjelom inertnih tvari i ostalih sastojaka ne većim od 20 %.
2. 75 mg/Nm³ u sljedećim slučajevima (kad se učinkovitost plinske turbine utvrđuje u uvjetima baznog opterećenja prema ISO-u):
 - plinske turbine koje se koriste u kombiniranim sustavima za proizvodnju toplinske i električne energije, čija je ukupna učinkovitost veća od 75 %,
 - plinske turbine koje se koriste u postrojenjima s kombiniranim ciklusom, čija je ukupna prosječna godišnja električna učinkovitost veća od 55 %,
 - plinske turbine za mehaničke pogone.
3. Za plinske turbine s jednim ciklusom, koje ne spadaju ni u jednu od kategorija navedenih u napomeni 2., ali imaju učinkovitost veću od 35 % (u uvjetima baznog opterećenja prema ISO-u) GVE je $50 \times \eta/35$, gdje je η stupanj učinkovitosti plinske turbine (u uvjetima baznog opterećenja prema ISO-u) izražen kao postotak.

Tablica C.3

Minimalni stupnjevi odsumporavanja relevantni za izračun pojedinačnih doprinosa emisijskim kvotama za godinu 2016. za SO₂ u slučaju uređaja za loženje koji sagorijevaju domaća kruta goriva koja zbog svojih karakteristika ne mogu ispuniti uvjete u pogledu graničnih vrijednosti emisija za SO₂ iz članka 30. stavaka 2. i 3. Direktive 2010/75/EU

Ukupna nazivna ulazna toplinska snaga	Minimalni stupanj odsumporavanja
50-100 MW	60 %
> 100-300 MW	75 %
> 300-500 MW	90 %
> 500 MW	94 % općenito 92 % za uređaje za koje je sklopljen ugovor o ugradnji opreme za odsumporavanje dimnih plinova ili ubrizgavanje vapna i ako su radovi na njezinoj ugradnji započeli prije 1. siječnja 2001.

Dodatak D

Tablica D.1

Granične vrijednosti emisija relevantne za izračun pojedinačnih doprinosova emisijskim kvotama za godinu 2019. za uređaje za loženje koji nisu plinske turbine i plinski motori

Onečišćujuća tvar	Vrsta goriva	GVE (mg/Nm ³)			
		50-100 MW	> 100-300 MW	> 300-500 MW	> 500 MW
SO ₂	Ugljen, lignit i druga kruta goriva (napomena 1.)	400	250	200	
	Biomasa (napomena 1.)		200		
	Treset (napomena 1.)	300		200	
	Tekuća	350 (napomena 2.)	250 (napomena 2.)	200 (napomena 3.)	
	Plinska	35 općenito 5 za ukapljeni plin 400 za niskokalorične plinove iz koksnih peći 200 za niskokalorične plinove iz visokih peći			
NO _x	Ugljen, lignit i druga kruta goriva (napomene 4. i 5.)	300 (napomene 4. i 5.)	200 (napomena 5.)		200 (napomena 6.)
	Biomasa i treset	300 (napomena 5.)	250 (napomena 5.)	200 (napomena 5.)	200 (napomena 5.)
	Tekuća	450	200 (napomene 5. i 7.)	150 (napomene 5. i 7.)	150 (napomena 3.)
	Zemni plin (napomena 8.)		100		
	Drugi plinovi	300			200
Prašina	Ugljen, lignit i druga kruta goriva	30	25	20	
	Biomasa i treset	30	20		
	Tekuća	30	25	20	
	Plinska	5 općenito 10 plin iz visokih peći 30 za plinove iz industrije čelika koji se mogu koristiti drugdje			

Referentni sadržaj kisika je 6 % za kruta goriva i 3 % za tekuća i plinska goriva.

Napomene:

1. 800 mg/Nm³ za uređaje koji ne rade više od 1 500 sati godišnje.
2. 850 mg/Nm³ za uređaje koji ne rade više od 1 500 sati godišnje.
3. 400 mg/Nm³ za uređaje koji ne rade više od 1 500 sati godišnje.
4. 450 mg/Nm³ u slučaju sagorijevanja lignitnog praha.
5. 450 mg/Nm³ za uređaje koji ne rade više od 1 500 sati godišnje.

6. 450 mg/Nm^3 za uređaje kojima je dozvola izdana prije 1. srpnja 1987. i koja ne rade više od 1 500 sati godišnje.
7. 450 mg/Nm^3 za uređaje za loženje u kemijskim postrojenjima koji tekuće ostatke proizvodnje koriste kao nekomercijalno gorivo za vlastitu potrošnju.
8. Prirodni metan s volumnim udjelom inertnih tvari i ostalih sastojaka ne većim od 20 %.

Tablica D.2.

Granične vrijednosti emisija relevantne za izračun pojedinačnih doprinosa emisijskim kvotama za godinu 2019. za NO_x za plinske turbine i plinske motore

	GVE za NO_x (mg/Nm^3)
Plinski motori (koji sagorijevaju plinska goriva)	100
Plinske turbine (uključujući plinske turbine s kombiniranim ciklusom (CCGT) koje sagorijevaju sljedeća goriva:	
Zemni plin (napomena 1.)	50 (napomene 2., 3. i 4.)
Plinska goriva osim zemnog plina	120 (napomena 5.)
Laki i srednji destilati	90 (napomena 5.)

Referentni sadržaj kisika je 15 %.

Napomene:

1. Zemni plin je prirodni metan s volumnim udjelom inertnih tvari i ostalih sastojaka ne većim od 20 %.
2. 75 mg/Nm^3 u sljedećim slučajevima (kad se učinkovitost plinske turbine utvrđuje u uvjetima baznog opterećenja prema ISO-u):
 - plinske turbine koje se koriste u kombiniranim sustavima za proizvodnju toplinske i električne energije, čija je ukupna učinkovitost veća od 75 %,
 - plinske turbine koje se koriste u postrojenjima s kombiniranim ciklusom, čija je prosječna godišnja ukupna električna učinkovitost veća od 55 %,
 - plinske turbine za mehaničke pogone.
3. Za plinske turbine s jednim ciklusom koje ne spadaju ni u jednu od kategorija navedenih u napomeni 2., ali imaju učinkovitost veću od 35 % (u uvjetima baznog opterećenja prema ISO-u) GVE je $50 \times \eta/35$, gdje je η stupanj učinkovitosti plinske turbine (u uvjetima baznog opterećenja prema ISO-u) izražen kao postotak.
4. 150 mg/Nm^3 za uređaje koji ne rade više od 1 500 sati godišnje.
5. 200 mg/Nm^3 za uređaje koji ne rade više od 1 500 sati godišnje.

Tablica D.3.

Minimalni stupnjevi odsumporavanja relevantni za izračun pojedinačnih doprinosa emisijskim kvotama za godinu 2019. za SO_2 u slučaju uređaja za loženje koji sagorijevaju domaća kruta goriva koja zbog svojih karakteristika ne mogu ispuniti uvjete u pogledu graničnih vrijednosti emisija za SO_2 iz članka 30. stavaka 2. i 3. Direktive 2010/75/EU

Ukupna nazivna ulazna toplinska snaga	Minimalni stupanj odsumporavanja
50-100 MW	80 %
> 100-300 MW	90 %
> 300 MW	96 % općenito 95 % za uređaje koji sagorijevaju naftonosni škriljevac